

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Гж1-273/24
04.09.2024. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Јасминке Вукановић, председника већа, Радмиле Николић и Данијеле Савић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Гемаљевић, адвокат из ..., против тужених „ББ“ д.о.о. ... чији је пуномоћник ВВ, дипломирани правник са положеним правосудним испитом у радном односу код првотуженог и „ГГ“ д.о.о. ..., чији је пуномоћник Владимир Јанковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући по жалбама тужиоца и првотуженог изјављеним против пресуде Основног суда у Крагујевцу П1-1027/17 од 13.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 04.09.2024. године, донео је

П Р Е С У Д У

1. ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца АА из ... и туженог „ББ“ д.о.о. ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Крагујевцу П1-1027/17 од 13.09.2023. године у делу става 2. изреке у односу на туженог „ГГ“ д.о.о. ... и у ставовима 3, 4. и 5. изреке.

2. УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Крагујевцу П1-1027/17 од 13.09.2023. године у преосталом делу става 2. изреке у односу на туженог „ББ“ д.о.о. ... и у ставовима 6. и 7. изреке, па се предмет у укинутим деловима враћа истом суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1-1027/17 од 13.09.2023. године, ставом 1 изреке, сматра се да је тужба тужиоца АА из ... у делу тужбеног захтева који се односи на исплату теренског додатка за период од 01.08.2009. године до 14.02.2017. године, у делу који се односи на исплату на име неисплаћеног учешћа у остваривању добити компанија тужених за 2011, 2012, 2013, 2015. и 2016. годину и у делу потраживања неисплаћених дневница за службени пут у земљи и прековремени рад за период од 01.08.2009. године до 06.06.2014. године, у овој правној ствари повучена. Ставом 2. изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени „ББ“ д.о.о. ... и „ГГ“ д.о.о. ... да тужиоцу солидарно плате, на име неисплаћених зарада за прековремени рад по месецима, за период од 06.06.2014. године до 14.02.2017. године, укупан износ главног дуга од 144.501,65 динара у појединачним месечним износима, са законском затезном каматом на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом 3. изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА из ... па је обавезан тужени „ББ“ д.о.о. ... да тужиоцу по основу неисплаћених дневница за службена путовања

за период од 06.06.2014. године до 14.02.2017. године плати укупан износ главног дуга од 29.198,75 динара у појединачним месечним износима, са законском затезном каматом на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом 4. изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени „ББ“ д.о.о. ... да тужиоцу, по основу неисплаћених дневница за службена путовања, за период од 06.06.2014. године до 14.02.2017. године, плате износ од још 85.712,95 динара, као разлику од потраживаног износа од 114.911,70 динара до износа досуђеног ставом 3. изреке ове пресуде од 29.198,75 динара у појединачним месечним износима, са законском затезном каматом на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом 5. изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени „ГГ“ д.о.о. ... да тужиоцу, по основу неисплаћених дневница за службена путовања, за период од 06.06.2014. године до 14.02.2017. године, плати укупан износ главног дуга од 114,911,70 динара у појединачним месечним износима, са законском затезном каматом на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом 6. изреке обавезан је тужени „ББ“ д.о.о. ... да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 126.594,46 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом 7. изреке обавезан је тужилац да друготуженом „ГГ“ д.о.о ... накнади трошкове поступка у износу од 528.000,00 динара.

Против првостепене пресуде, благовремено су изјавили жалбу тужилац и првотужени „ББ“ д.о.о. ..., и то тужилац побијајући је у ставовима 2, 4, 5, 6. и 7. изреке због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права и првотужени „ББ“ д.о.о. ... побијајући је у ставу 3. изреке.

Друготужени „ГГ“ д.о.о. ... је доставио одговор на жалбу тужиоца.

Испитујући првостепену пресуду у побијаним деловима применом одредбе члана 386 ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 87/18) и у границама жалбених навода, Апелациони суд је утврдио да је жалба тужиоца делимично основана, а жалба туженог „ББ“ д.о.о. ... неоснована.

У првостепеном поступку у потврђеном делу нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 1. до 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које Апелациони суд пази по службеној дужности, као ни битна повреда поступка из тачке 12. наведене законске норме у односу на став 3. изреке, на коју се жалбом првотуженог неосновано указује, јер је изрека побијане пресуде у наведеном делу разумљива и не противречи разлозима исте, тако да иста нема недостатака због којих се не би могла испитати.

Неосновано се жалбама указује да је првостепена пресуда у потврђеном делу донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и уз погрешну примену материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању првостепеног суда, тужилац је Уговором о раду закљученим између тужиоца и првотуженог засновао радни однос код првотуженог на одређено време у трајању од 12 месеци, почев од 15.08.2009. године до 15.08.2010. године, са пуним радним временом, на радном месту саветника директора, за које радно место је Актом о систематизацији послова предвиђен VI степен стручне спреме. Уговором о раду закљученим између тужиоца и првотуженог тужилац је засновао

радни однос на неодређено време почев од 15.08.2010. године, са пуним радним временом, на радном месту саветника директора, за које радно место је Актом о систематизацији послова предвиђен VI степен стручне спреме, да се запосленом за послове које обавља утврђује основна бруто зарада Правилником о организацији и систематизацији послова, а коначан обрачун зараде се утврђује у складу са Правилником о раду, да се на сва права, обавезе и одговорности које нису уређене овим уговором, примењују одговарајуће одредбе Закона и Правилника о раду. Дана 13.06.2011. године, на састанку Управног одбора „ГГ“ д.о.о. ... донета је одлука да се на место директора друготуженог именује тужилац, након чега је исти затражио формирање комисије која би извршила примопредају дужности у виђеном стању између два директора. Истог дана је између тужиоца и Управног одбора друготуженог закључен Уговор о правима о обавезама директора и истим је утврђено да је предмет овог уговора уређивање међусобних права права и обавеза послодавца и директора, који није засновао радни однос код послодавца, а у циљу да се уреде права и обавезе у вези са радноправним статусом директора за време вршења функције директора (члан 1.), да директор ступа на рад даном доношења одлуке о избору и именовању на функцију директора и овај Уговор се закључује на одређено време до 01.11.2011. године, с тим што се раскида и пре овог рока у случају разрешења директора и давања оставке директора на ту функцију (члан 3.), да ће директор обављати послове са пуним радним временом у трајању од 40 часова недељно, без накнаде (чланови 4. и 5.), да има право на накнаду трошкова за службено путовање у земљи и иностранству у складу са актима и одлукама послодавца (члан 6.), да има право на учешће у добити оствареној у пословној години у складу са посебном одлуком послодавца (7.), те да се на сва права, обавезе и одговорности које нису уређене овим уговором, примењују одговарајуће одредбе Закона, Оснивачког акта и других општих аката и одлука послодавца (члан 11.). Анексом Уговора о правима и обавезама директора од 25.10.2011. године измењен је датум трајања уговора тако да гласи „31.12.2012. године“, док остале одредбе Уговора о правима и обавезама директора од 13.06.2011. године остају у целости на снази. У Агенцији за привредне регистре сходно потврди број БД 24537/2018 од 22.03.2018. године тужилац је регистрован као заступник друготуженог „ГГ“ д.о.о. ... и то у периоду од 30.06.2011. године до 09.08.2012. године на функцији директора, у периоду од 09.08.2012. године до 27.03.2013. године на функцији генералног директора и у периоду од 27.03.2013. године до 26.04.2013. године на функцији директора. Тужиоцу је престао радни однос код првотуженог на основу решења о отказу уговора о раду због вишка запослених број 1123 од 14.02.2017. године. Правилником о организацији и систематизацији „ББ“ д.о.о. ... од 01.08.2010. године систематизовано је радно место саветник директора и утврђен је опис послова за ово радно место : прикупљање конкретних информација на тржишту и њихово прослеђивање генералном директору, у току сезоне подршка комерцијалној служби на терену, прикупљање релевантних информација и трендова у светској пољопривреди у свету и њихово прослеђивање генералном директору, присуствовање сајмовима у земљи и иностранству, обавезно моментално информисање надређеног у случају хаварија, саобраћајних и других озбиљних несрећа, у случају ванредних догађаја на тржишту (банкроти, пожари, смрт, приватизације...) обавезно моментално информисање надређеног, поштовање законске регулативе у свим областима деловања, предаја путних налога са комплетном финансијском документацијом рачуноводству, управљање основним средствима АГМ (мобилни телефон, компјутер...) у складу са техничким карактеристикама и правилима добре праксе (члан 8.) и да се зарада, накнада зараде и друга примања запослених који обављају послове утврђене овим Правилником уређују Правилником о раду и Уговором о раду (члан 9.). Правилником о организацији и систематизацији „ББ“ д.о.о. ... од 10.01.2015. године такође је систематизовано радно место саветник директора и утврђен је опис посла

на идентичан начин као у претходном Правилнику од 01.08.2020. године. Одлуком о изменама и допунама Оснивачког акта Привредног друштва „ГГ“ д.о.о. ... од 20.01.2013. године којом се уређује пословно име и седиште друштва, пословно име и седиште члана друштва, претежна делатност друштва, укупан износ основног капитала друштва, удео члана друштва изражен у процентима (удео члана друштва ББ д.о.о. ... у укупном основном капиталу Друштва изражен у процентима износи 100%), органи управљања у друштву и њихова надлежност, заступање друштва, трајање, престанак друштва и остала питања (члан 1.), наведено друштво заступа директор друштва са неограниченим овлашћењима, за кога се именује тужилац АА (члан 8.), делокруг рада директора је заступање друштва и вођење послова друштва у складу са законом и оснивачким актом, уредно вођење пословних књига, тачност финансијских извештаја друштва, обавеза извештавања скупштине, спровођење одлука скупштина друштва, доношење аката друштва и друга питања у складу са законом и да директор може дати писано пуномоћје другом лицу за заступање друштва. Тужилац је дана 20.12.2013. године као запослени код првотуженог „ББ“ д.о.о. ... задужен новим путничким моторним возилом марке VW passat, регистарски број ..., које возило је имало систем GPS праћења возила. Тужилац је у периоду у коме је био директор друготуженог обављао и послове саветника директора првотуженог. Тужилац је у утуженом периоду службеним возилом путовао из места становања насеље ... до седишта првотуженог „ББ“ д.о.о. ..., до седишта друготуженог „ГГ“ д.о.о. ..., као и до седишта зависних предузећа првотуженог „ДД“ ... и „ЂЂ“ ..., како је то утврђено из налаза и мишљења вештака ИТ струке ЕЕ који је свој налаз и мишљење израдио на основу података о кретању и задржавању возила марке VW passat, регистарски број ..., табеларно приказујући путовања тужиоца са евидентираним датумом путовања, временом поласка на пут, временом доласка са пута, provedеним временом на путу и локацијама. Према основном налазу и мишљењу вештака економско финансијске струке ЖЖ утврђено је да је тужилац на радном месту саветника директора првотуженог примио по основу зараде и накнаде зараде, за утужени период од 06.06.2014. године до 14.02.2017. године укупно 4.207.590,77 динара, да нигде није евидентирано да је тужилац имао сате прековременог рада, нити да му је по том основу нешто плаћено, да у књиговодственој документацији тужених у утуженом периоду нема налога за службено путовање у земљи по налогу директора који нису плаћени тужиоцу, као и да се за утужени период не може утврдити прецизан број сати које је тужилац заиста провео на службеним путовањима, нити колико је имао сати прековременог рада у утуженом периоду. Допунским налазом и мишљењем вештака економско финансијске струке ЖЖ који је извршен на основу налаза и мишљења вештака ИТ струке ЕЕ, утврђено је да је тужилац провео на путовању преко 8 сати укупно 224 часа и да увећана зарада по основу прековременог рада за период од 06.06.2014. године до 14.02.2017. године износи укупно 144.501,65 динара и да је тужилац сходно важећим општим актима тужених у утуженом периоду остварио укупно 62 дневнице – 50 дневница по ½ дневнице за време на путу од 8 до 12 сати и 12 пуних дневница за времена на путу од 12 до 24 сата за период од 06.06.2014. године до 14.02.2017. године, све у укупном износу од 114.911,70 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд закључио да је неоснован тужбени захтев тужиоца на име увећане зараде по основу прековременог рада у односу на друготуженог „ГГ“ д.о.о. ..., да је делимично основан тужбени захтев тужиоца на име дневница за службено путовање у односу на првотуженог „ББ“ д.о.о. ..., као и да је неоснован исти тужбени захтев у односу на туженог „ГГ“ д.о.о. ... и одлучио као у делу става 2. изреке и ставовима 3. 4. и 5. изреке изреке побијане пресуде.

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде у ставу 3. изреке, жалба првотуженог своди се на тврђења: да предмет поступка није колико је тужилац провео у службеним колима; да је тужилац тражио накнаду за наводно обављена службена путовања која се нису ни догодила; да тужилац није добио налог за службено путовање; да кретање тужиоца у службеним возилима ради обавезе пружања подршке комерцијалној служби на терену представља тужиочеву редовну радну обавезу и саставни део посла за особу на радном месту на коме је тужилац распоређен; да кретање тужиоца које је утврђено из ГПС уређаја не доказује да је тужилац обављао службени пут по налогу послодавца и да је тужилац управљао наведеним возилом. Жалба тужиоца у односу на потврђени део става 2. изреке и ставове 4. и 5. изреке, своди се на тврђења да је тужилац пружио све релевантне доказе, и то налаз и мишљење вештака ИТ струке ЕЕ од 08.03.2023. године, вештачење економско финансијске струке ЖЖ од 27.04.2023. године којима је доказао да је службена путовања вршио у функцији пословања друготуженог као и да је остварио часове прековременог рада; да је суд погрешно утврдио да је тужилац остварио 16 дневница када је одлазио у зависна привредна друштва „ДД“ ... и „ЂЂ“ ..., јер се из допунског вештачења економско финансијске струке ЖЖ може утврдити да је тужилац остварио укупно 25 дневница.

Међутим, овакви жалбени наводи оцењени су као неосновани.

Наиме, према одредби члана 108. став 1. тачка 3. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 25/05...75/14) запослени има право на увећану зараду у висини утврђеној општим актом и уговором о раду и то за прековремени рад најмање 26% од основице код послодавца. Одредбом члана 118. став 1. тачка 2. истог закона прописано је да запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду и то за време проведено на службеном путу у земљи. Правилником о раду „ББ“ д.о.о. ... од 01.01.2006. године у члану 23. прописано је да запослени има право на увећану основну зараду за прековремени рад - 26 %. У члану 31. истог Правилника је прописано да се службеним путовањем у земљи сматра путовање ван места рада запосленог ради извршавања одређених послова по налогу овлашћеног лица, те да о потреби службеног путовања у земљи одлучује и путни налог потписује директор или непосредни руководиоца, док је у члану 34. истог Правилника прописано да се дневница за службено путовање дуже од 12 сати утврђује до износа који не подлеже опорезивању, а да за службено путовање дуже од 24 сата, односно за службено путовање које је трајало више од дана запослени има право на пуну дневницу за свака 24 сата проведена на путовању. Правилником о раду „ББ“ д.о.о. ... од 29.01.2015. године у члану 45. прописано је да запослени има право на накнаду трошкова који су у функцији извршења послова и имају карактер пословних расхода и ако није на други начин обезбеђено подмирење тих трошкова, у складу са овим правилником и уговором о раду и то, између осталог, за време проведено на службеном путу у земљи на име дневнице у висини 5 % бруто зараде. Колективним уговором код послодавца, закљученог дана 12.07.2011. године „ГГ“ д.о.о. ... у члану 69. прописано је да је послодавац дужан да запосленом надокнади дневницу за службено путовање у земљи у висини од 5% од просечне месечне зараде по запосленом у привреди Републике према последњем објављеном податку Републичког завода за статистику, али до висине износа на који се плаћају порези и доприноси, с тим што се путни трошкови и трошкови ноћења признају у целини према приложеном рачуну, осим коришћења хотела лукс категорије, што запослени има право на пола дневнице уколико на службеном путу проведе дуже од осам часова, а на пуни износ дневнице уколико на службеном путу проведе дуже од 12 часова и што, ако службено путовање траје више дана, поред права на пуну дневницу за сваких 24 часа проведених на путу, запослени има

право на 50% дневнице за сваки нови започети дан пута, ако је у том дану провео више од четири, а мање од осам часова на путу, односно на пуну дневницу ако је у том дану провео више од осам часова на путу.

Сходно цитираним одредбама материјалног права, а код у поступку са сигурношћу утврђених чињеница да је тужилац обављао послове саветника директора првотуженог „ББ“ д.о.о. ..., на тај начин што је између осталог путовао у седиште зависних привредних друштава првотуженог „ДД“ ... и „ЂЂ“,“ ..., а имајући у виду да је Правилником о раду „ББ“ д.о.о. ... од 01.01.2006. године у члану 31. прописано да се службеним путовањем у земљи сматра путовање ван места рада запосленог ради извршавања одређених послова по налогу овлашћеног лица, тужени је био дужан да тужиоцу исплаћује дневнице за службено путовање у земљи када је тужилац на овај начин обављао послове у функцији извршења радних задатака саветника директора првотуженог, и то укупно 16 дневница (13 дневница у висини од пола дневнице - када је тужилац провео на путу преко 8 сати, а мање од 12 сати и у висини 3 целе дневнице – када је тужилац проводио на путу дуже од 12 сати), како је то правилно закључио првостепени суд, супротно жалбеним наводима тужиоца, јер наведени број сати несумњиво произилази из појединачно утврђених дестинација из вештачења ИТ струке ЕЕ на којима је путовао тужилац према седиштима привредних друштава „ДД“ ... и „ЂЂ“ ..., а на основу којег броја сати је утврђена висина потраживања тужиоца по овом основу допунским вештачењем од стране вештака економско финансијске струке ЖЖ. С тим у вези, неосновано се жалбом првотуженог указује да утврђено кретање тужиоца не доказује да је тужилац обављао службени пут по налогу послодавца, имајући у виду да је вештачење ИТ струке обављено на основу података из возила којим је тужилац задужен од стране туженог марке VW passat, регистарског броја ..., које је имало GPS систем за праћење возила и из којег су на несумњив начин утврђене све релације, као и време које је провео тужилац у путу до зависних привредних друштава првотуженог, до повратка са истих. Такође, имајући у виду да је у поступку несумњиво утврђено да се наведено возило првотуженог налазило код тужиоца све време, по принципу 24 часа, 7 дана у недељи, то се неосновано жалбом доводи у питање да ли је баш тужилац управљао наведеним возилом. Чињеница на коју првотужени указује у жалби, да је тужилац док је био на путовањима обављао редовне послове за туженог у оквиру пружања подршке комерцијалној служби на терену, не искључује право тужиоца на дневнице за службено путовање у земљи у смислу цитираних одредби општих аката првотуженог, имајући у виду да ово право није условљено врстом посла које запослени обавља, већ да ли је путовање извршено ван места рада запосленог. Како тужилац није имао стално место рада, већ је исто зависило од извршења радних задатака према опису посла саветника директора, а које се односи на прикупљање конкретних информација на тржишту и њихово прослеђивање генералном директору, да у току сезоне пружа подршку комерцијалној служби на терену, присуствовање сајмовима у земљи и иностранству, обавезно моментално информисање надређеног у случају хаварија, саобраћајних и других озбиљних несрећа, у случају ванредних догађаја на тржишту (банкроти, пожари, смрт, приватизације...), предаја путних налога са комплетном финансијском документацијом рачуноводству, то из истог произилази да је тужилац путујући ван седишта првотуженог „ББ“ д.о.о. и извршавајући радне задатке према зависним привредним друштвима првотуженог, обављао службена путовања у функцији извршења послова за овог туженог, у смислу члана 45. Правилника о раду „ББ“ д.о.о. ... од 29.01.2015. године. Међутим, правилно је закључио првостепени суд да тужиоцу не припада право на дневнице за службено путовање у земљи у случајевима када је путовао до седишта првотуженог „ББ“ д.о.о. ..., имајући у виду да се по оцени овог суда, путовања тужиоца у седиште првотуженог не могу сматрати службеним путовањем

у земљи у смислу цитираних одредби члана 31. Правилника о раду „ББ“ д.о.о. ... од 01.01.2006. године и 45. Правилника о раду „ББ“ д.о.о. ... од 29.01.2015. године. Такође, не могу се сматрати службеним путовањима у земљи путовања тужиоца према седишту друготуженог „ГГ“ д.о.о. ..., супротно жалбеним наводима тужиоца, будући да је тужилац постављен на место директора друготуженог дана 13.06.2011. године, а делокруг рада директора је између осталог везан за седиште друготуженог и односи се на заступање друштва, вођење послова друштва у складу са законом и оснивачким актом, уредно вођење пословних књига, тачност финансијских извештаја друштва, обавеза извештавања скупштине, спровођење одлука скупштина друштва, доношење аката друштва и друга питања у складу са законом, а тужилац у поступку није доказао да су обављена службена путовања према зависним привредним друштвима првотуженог уопште била у функцији извршења посла код друготуженог.

Поред наведеног, правилно је одлучио првостепени суд као у делу става 2. изреке у односу на друготуженог „ГГ“ д.о.о. ... у погледу тужбеног захтева на име увећане зараде по основу прековременог рада, имајући у виду да је тужилац код друготуженог није био у радном односу, што је утврђено из Уговора о правима о обавезама директора од 13.06.2011. године, којим су регулисана међусобна права и обавезе између тужиоца и друготуженог, па самим тим тужилац неосновано потражује исплату увећане зараде на име прековременог рада, које право запослени остварује по основу рада у радном односу.

Како се ни једним жалбеним наводом не доводи у питање правилност и законитост побијане пресуде у потврђеном делу става 2 и ставовима 3, 4. и 5. изреке, Апелациони суд је применом одредбе члана 390. ЗПП одлучио као у ставу 1. изреке ове пресуде.

Међутим, основано се жалбом тужиоца посредно указује да је побијана пресуда у преосталом делу става 2. и ставу 7. изреке донета уз битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374 став 2. тачка 12. ЗПП, која се састоји у томе што су у образложењу пресуде наведени нејасни разлози о појединим битним чињеницама, па је иста у наведеном делу морала бити укинута.

Наиме, полазећи од Одлуке Европског суда за људска права Ц-266/14 од 10.9.2015. године (Federacion de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO) v Tyco Integrated Security SL et Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA), у којој је изражен став да време путовања радника без сталног или уобичајеног места рада између места њиховог боравишта и места где се налази први, односно последњи клијент, у конкретном случају зависно привредно друштво првотуженог, представља радно време запосленог, а код у поступку са сигурношћу утврђених чињеница: да је тужилац службеним возилом право од своје куће у ... ишао на терен, односно зависно од потребе посла на различите локације на којима су се налазила зависна привредна друштва у власништву првотуженог; да тужилац није имао сталну канцеларију и полазну тачку; да је тужилац приликом обављања радних обавеза користио службено возило туженог које је имало ГПС систем и тужени је био у могућности да прати кретање тог возила, као и све активности које је приликом обиласка објеката на терену предузимао тужилац, то сходно наведеној Одлуци Европског суда за људска права Ц-266/14 од 10.9.2015. године, време које је тужилац провео у путу до првог објекта зависног друштва првотуженог и од последњег објекта назад до свог пребивалишта, представља радно време. Према томе, остали су нејасни разлози првостепеног суда, да се не може утврдити колико је часова ефективног рада тужилац остварио, а колико је времена провео на путу, код чињенице да

подаци из ГПС уређаја пружају информације о трајању пута од поласка тужиоца према објектима првотуженог, као и о трајању пута до тренутка повратка са истих локација.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити наведену битну повреду одредбе парничног поступка, утврдиће чињенице битне за правилну примену материјалног права, а пре свега колико је трајало радно време тужиоца приликом обављених путовања утврђених вештачењем од стране вештака ИТ струке од тренутка поласка до тренутка повратка са истих и да ли је тужилац обављајући рад на описани начин остварио рад дужи од пуног радног времена, односно часове прековременог рада, па ће донети правилну и закониту одлуку о тужбеном захтеву тужиоца у односу на првотуженог, а по основу увећане зараде за прековремени рад.

Из изнетих разлога, а применом одредбе члана 391. став 1. ЗПП, Апелациони суд је одлучио као у ставу 2. изреке ове одлуке, а укинуо је одлуку о трошковима поступка садржану у ставу 6. изреке побијане пресуде, јер иста зависи од коначног исхода спора.

Такође је укинуто и решење о трошковима садржано у ставу 7. изреке побијане пресуде, имајући у виду да првостепени суд није дао разлоге због чега је друготуженом досудио трошкове парничног поступка на име судске таксе за одговор на тужбу у износу од 48.750,00 динара, код чињенице да према стању у спису предмета произилази да наведене трошкове није сносио друготужени, већ је исте трошкове у целости исплатио првотужени дана 12.04.2018. године.

**Председник већа – судија
Јасминка Вукановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**